Sosyalist

DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ

Haftalık Siyasi Gazete • Sahibi: Hikmet Kıvılcımlı YIL: 1 Sayı 26 27 NİSAN 1971 SALI • Fiyatı: 100 Kuruş

KEL GÖRÜNDÜ

DIŞ

Geçen hafta «takke düştü, kel göründü». 12 Mart Muhtırasıyla iş başına getirilen Erim hükümeti gerçek yüzünü gösterdi. Anayasayı uygulamak üzere Demirel'i alaşağı edenlerin ilk işi Anayasayı değiştirmek oluyor.

Önce «Reyin tahsili» dendi. O yöndeki dediko dularla birkaç haftalık oyun kazanıldı. Sonra «Reyin tahsili» müfettişlerini göstermeye başlad ı: Sıra sıra dehşetengiz mutuklar birbirini kovaladı. Birkaç hafta da öylece kazanılmış oldu.

Şimdi artık iş yapma zamanının geldiğine inanmış olacaklar ki, geçen hafta asıl niyetlerini ortaya koydular. Cumhurbaşkanından Başbakanına, ve tâ Ağrı dağındaki bilmem ne bakanına dek herkese sağlabilirliği içinde: «Anaya» diyorlar da başka bir şey demiyorlar.

Neymiş efendim? Bana soyguncuların, adam kaçırmaların arkası kesilmemiş, hatta artmış.

Kimse sormuyor: Demirel zamanı bu gibi eylemleri yapanlar şip diye bılınıyorlardı, ve bulunu yorlardı. Demirel'in elindeki Emniyet teşkilâtı olduğu gibi yerinde duruyor. 12 Mart'tan sonra bu Emniyet teşkilâtına ne oldu da, o günden beri meydana gelen olaylar karşısında âciz kalıyor ve bu acz için her gün gerekçelerde tımsah gözyaşları döküldüğüne?

Öte yandan, bu ülkenin Anayasası ve kanunları banka soymak ve adam

(Devamı 2. sayfada)

Öğretmenlere saldırı

Para babalarının iktidarı, bir öğretmeni daha dövdürttü.

İstanbul Doktor Tevfik Saydam İlkokulu Öğretmeni OSMAN İÇTEN, Şişhane'de yolu kesilerek sopa ve demir çubuklarla saldırıya uğratıldı. Beyoğlu İlkyardım hastanesine kaldırılan Osman İçten bir haftadır komadadır.

TÖS İstanbul Şubesi bu olayı, kalabalık bir öğretmen topluluğu ile Taksim Anıtına Siyah bir çelenk koyarak protesto etmiştir.

Daha sonra İstanbul [illegible] toplanan halka olay anlatılarak öğretmenlere ve tüm devrimcilere yapılan saldırıları sınamıştır.

Bankalar ve Şirketler Oligarşisinin siyasi iktidarı, Pahalılık ve İşsizlik kankısının: Açlık ve yoksulluğa, dayak ve işkence eklemektedir.

Bütün bu zulümlerden kurtulmanın yolu, İşçi Sınıfının Siyasi Partisi yönünde yer almakla mümkündür...

TEKİN ÖLDÜ

Kurtuluş meşalesi yücelecektir...

Faşist komanda sürülerinin Bahkesir yurdunu yaptığı saldırı sırasında yaralanan devrimci genç Tekin Öldü. 12 Mart Muhtırasıyla başlayan faşist terör, Tekin ölümüyle ilk kurbanını vermiştir.

Reform sloganları altında devrimcilere karşı cihat ilân eden Finans - Kapital temsilcileri, daima koruyup beslediklerini faşist gürûhları devrimciler üzerine saldırtmağa devam etmektedirler. Yani lan şey Demirel kabinesinin uygulamalarının devamıdır. Demirel de sağcı sürüleri devrimcilerin üstüne salarak «aşırı sağ ve aşırı sol» yaygarasını koparmaktaydı. Şimdi küçük burjuva bürokratlarını tarafsızlaştırılmış sanan egemen sınıflar ve onların temsilcileri, Demirel'in bu uygulamalarını devam ettirmektedirler. Yalnız

(Devamı 2. sayfada)

DIŞ YORUM

Bengal halkı elbet yenmesini de öğrenecektir

Doğu Pakistan'daki savaş, merkezî hükümetin durumu hâkim olması şeklinde sonuçlanmış görünüyor. Başka türlü olması da düşünülemezdi.

Merkezî hükümetin elinde disiplinli, en modern savaş araçlarıyle donanmış bir ordu var. Üstelik, ne yaptığını bilen ve en kalleşçesine de olsa planını uygulayan egemen Finans-Kapital zümresi elindeki bir ordu bu.

Bengal halkına bakınca ne görüyoruz? Uçaklara, tanklara, makineli tüfeklere karşı sopalarla, mızraklarla Tarih öncesi savaşı yürütmüye kalkışan milyonluk kalabalıklar. Bunları kim, nasıl yönetiyor? Belli değil.

Ortada bir Avami Birliği Partisi ve onun lideri Mucibur Rahman var. Fakat bu partı bir burjuva partisi. Çağımızda burjuvazinin başarılı bir devrimci harekete öncülük etmesi artık olacak iş değil.

Hattâ, burjuva yöneticilerin bir hâkî bilerek bilmiyerek nasıl felâketlere sürüklediklerine, 1967 Arap-İsrail savaşı apaçık bir örnektir. Savaşın nasıl başlamış olduğunu Başkan Nâsir geçen yıl Fransız gazetecisine şöyle anlatıyordu:

«1967 savaşını başlatmak istemiyordum ve İsrail yöneticiler, bunu şekilâ biliyorlardı. Akabe Körfezini İsrail gemilerine kapamak istemiyordum. U Thant'tan, Gazze ve Körfez'in girişini kontrol eden Şarm-el-Şeyh'teki askerleri değil de, sadece Refah'tan Eilat'a kadar uzanan sınırın bir kesimindeki Birleşmiş Milletler askerlerini geri çekmesini istemiştim.

«Bununla birlikte, 1948 Kodes görüşmelerinde arabuluculuk yapmış bir Birleşmiş Milletler diplomatı olan Amerikalı diplomat Ralph Bunch'in tavsiyesi üzerine, U. N. Genel Sekreteri, Birleşmiş Milletler askerlerini çekmiye karar verdi, böylece dehşetli Şarm-el-Şeyh'te Mısır askeri göndermiye ve Körfez'i bloke etmiye zorladı. Biz kurulan tuzağa böylece düşmüş olduk.» (Le Monde: Weekly Selection, 18/2/1970)

Doğu Pakistan halkı da ezilmiye mahkûm bir hareket içinde buldu kendisini. Ve mücadeleden sonuç ortada.

Hindistan'ın Doğu Pakistanlılara yardım ettiği haberleri de aslında doğru değil. Çünkü Doğu Pakistan halkı Bengalidir. Doğu Pakistan'ın bir adı da Doğu Bengal'dir. Batı Bengal ise Hindistan'ın bir eyaletidir ve Batı Bengal'de en güçlü siyasî partü Komünist Partisidir. İki Bengal'i birbirinden ayıran, vaktiyle İngiliz emperyalistlerinin kışkırttığı

(Devamı 2. sayfada)

FAŞİZMİNİZLE BİRLİKTE YIKILACAKSINIZ...

Geçtiğimiz hafta içinde sayın Başbakan yardımcısı Sadi Koçaş birtakım esnaf ve tacirlerden alınacağını söyledi. Sonra da, Nihat Erim 23 Nisan kutlamasında mümkün olabilen en reformist bir ifadeyle tehditler yağdırdı. Birtakım faşist basın temsilcileri gazete sayfalarında boy gösterdi.

Böylelikle finans kapital faşizmi yeniden[illegible] fiilen yürürlüğe koymuş oldu.

Kapıyı açtılar ve onun yerine[illegible] bağ ettiği yeni finans kapital hesabına[illegible] sömürülmesini istediği yeni sömürü[illegible] yürütülüşleri, üzerinde kontrolünü artırmak, hem de ve en önemlisi devrimci mücadeleyi[illegible] emniyet ve[illegible] önlemek[illegible].

Orduyu da gelen bir sol atılım kontrolü altına alıp, radikal subayları sindirdik sonra hâkimiyetini[illegible] sağlamak[illegible] ülkede reformlarla yetinecek olan bir rejimi[illegible] tasfiyesine uygun olarak büyük ölçüde kendi kontrolünde bir hâkim burjuvazi ve reform ittifakı[illegible] ülkede bir hakiki burjuva bürokratizmi[illegible] ve bu[illegible] yönetimi[illegible] uygulamalarının gerçekleştirilmesini[illegible].

Bunun en belirgin karakteristiği de, reformların[illegible] kontrol sağlanmasından sonra[illegible] gerçekleştirilmesinin istenmesidir.

- Onlara kızar dediler[illegible] geç, gerçekte kendi kızanlarına, yani başka egemen sınıflar olmak üzere ilim gevşek sınırlarda[illegible] ve[illegible] dönem[illegible] sağlamak[illegible].
- Kızar dediler[illegible] geç, emniyetsizlik ortamını kaçınılmasız ve istenilmeyen[illegible].
- Kızar dediler[illegible] geç, emniyetsizlik ortamını kaçınılmasız ve istenilmeyen[illegible].

(Devamı 2. sayfada)

FİNANS-KAPİTAL SALTANATI

Meşhur parababamız Vehbi Koç, Anadol bayilerine Tarabya otelinde yaptığı konuşmada ne dedi?

«Orlak Pazar kavgasında sanayiimizin ayakta durabilmesi için, hızlı çalışmalar yapılmasını ve ayakta durabilecek sanayiin tesbit olunarak gerekli tedbirlerin alınması» istemişti.

Mübarek, sanki gökten yağmur dilese hemen yağacak. Aradan üki hafta geçmedi, gazeteyi boydan boya kaplıyan bir haber :

«Montaj sanayii yönetmediği konusunda Sanayi Bakanlığında çalışmalar başlamıştır.»

«Bu çalışmalardan[illegible] haberlere göre Türk ekonomisine katkıda bulunmıyan, getirdiğinden fazla döviz götüren ve rantiyeti yüksek olan firmaların piyasadan çekilmesi yolunda bir politika izlenecektir.» (Cumhuriyet, 23.1.1971)

Sayın Parababamız hızlı çalışmayı dilemişti. Başbakan Erim, yeni hükümetin acilne yönelttiği eleştirilere karşı: «Unutmamak gerekir ki, biz acele ne bir günde beri bekleyebiliyoruz» diyor. Yani 15 gün kısa bir zaman. Fakat aynı 15 gün, Parababamızın dediğinin yerine gelmesine yetiyor da artıyor bile.

«Ayakta durabilecek sanayiin tespit olunarak gerekli tedbirlerin alınması» mı demişti sayın Parababamız? Sanayi Bakanlığı, derhal: «dövizden tahsis»i kısma, «bundan sonra hiçbir firmaya tavsit artırı mıcbatı için izin vermeme», «firma sayısının azaltılarak bunların birleştirilmesi» gibi yollarla, Finans-Kapital zümresi dışında kalan «firmaların piyasadan çekilmesi yolunda bir politika izlemeye» koyuluyor.

Buna Finans-Kapital saltanatı derler. Abdülhamit saltanatı halleriniz yanında.

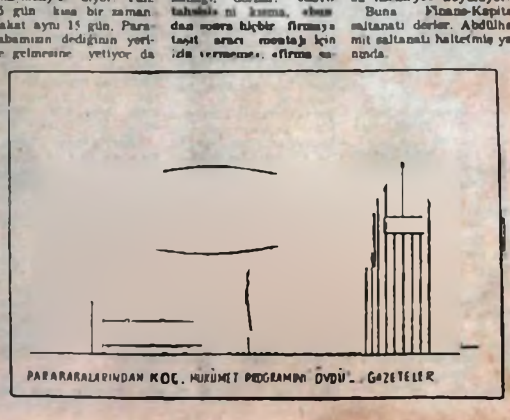

Amerikan - Çin yakınlaşması

TENİS TAKIMI ÖNCÜLÜĞÜNDEKİ POLİTİKA

Amerika U.S. son yıllarda içine düştüğü ikt...sadî bunalıma çare olarak Çinhirali savaşını yeniden alevlendirmek[illegible] Kamboç hezimetinin arkasından Laos'u istilâ etmeye girişti. Fakat nasıl bir bozguna uğradığını, en Amerikancı «Hür Basın» bile alay konusu yapmamazlık edemedi. Nikson «Dünya'ta sürünce giderken, evdeki bulgurdan» olduğunu gördü. İktisadî bunalıma çare bulamadığı gibi dünya ileme resti de oldu.

Bu yüzün altından nasıl kalkılacaktı?

Japonya'daki masa tenisi takımının Çin Halk Cumhuriyetine davet edilmesi üzerine, buzlar çözülmeye yüz tuttu. Daha birkaç ay önce Amerikan emperyalizminin Güney Vietnamlı kuklalarıyla birlikte Laos'a saldırmaları üzerine, Çin'de dahil olacağı bir Güneydoğu Asya savaşı ufukta görünür gibi olmuştu. Şimdi, karşılıklı tatlı sözler o kara bulutların yerini almış görünüyor.

[illegible]Nikson hazretleri gafla Alman Finans - Kapitalinden dera almaya başladı. Batı Alman Finans - Kapitali, Hristiyan-Demokratlar eliyle Doğu'ya (yâni sosyalist ülkelere) karşı yıllar yılı güdürdüğü soğuk savaşı birkaç yıl önce terkederek Sosyal-Demokratları işbaşına getirmişti. Ve ondan sonra, bir de bakmış ki, Batı Almanya sanki o Almanya değil, Sovyetlerle, Polonya ile, hattâ Demokratik Alman Cumhuriyetiyle yakınlaşmalar, görüşmeler, anlaşmalar birbirini kovalıyor. Milyarlık alış-veriş ve yatırım programları da bunlarla birlikte, hattâ bunların önünden gitti.

800 milyonluk Çin pazarından çöplenmeye başlamasmış emperyalist ülke hemen hemen kalmamış gibidir. Bir tek Amerika U.S. ve onun uydusu biraz gibi birkaç geri ülke hariç. Herhalde Amerika artık o yolu tutmaktan başka çaresi kalmadığını görmüş olacak ki, birkaç ay içerisinde böyle 180 derecelik politika dönüşleri yapıyor.

Esrar ve sporla «kafadan silâhsızlandırılmış» ve Çin Halk Cumhuriyetine karşı şartlandırılmış 200 milyon Amerikalının bu yeni politika peşinden sürüklenmesi nasıl olacaktı? «Çivi çiviyle söküldü» derler. Öyle oldu. Masa tenisi takımı denilen kuklı erkekli 3-5 kişilik Amerikan sporcusu Çin'e davet edilince, 40 yıllık «Yeni Mecûc» ökü leri, Amerikan uyurgezerlerinin gözünde sempatikleşiverdiler.

Artık bunu efendilerimiz için de Çin'i tanıma yolu tamamen açılmış oluyor. Zaten «Hür Basın» onun resmini basmaya başladı bile.

İŞÇİ SINIFI PARTİSİ NEDİR?

Vatan Partisi

Tüzüğü ve Programı

ÇIKTI

İsteme adresi: Lâleli Çeşmi Palas Apt. 1/1 Aksaray - İSTANBUL

Demirtepe, Sümer Sok. Ventiş Apt. 13 ANKARA

TÜRKİYE KÖYÜ VE SOSYALİZM

Ekonomiyi belirlendiren sosyal şartlar

İzmir milletvekilleri bir yol «sosyal şartları» denilen ölçülerini aldılar mıydı, yalnız millîler alanına etki yapmakla kalmıyor. En sarsılmaz kabûdâtı hususlarla gidiyorlar. Ekonomi alanına da inanılmaz hâlâ tepkilerde bulunuyorlar. Nitekim Örneğin toprak üretimi, millî gelir çok önemli, savaş gerilimi gibi tutarlarına da, tapınılmamasına rağmen yüksekliğini ve önemde, ama ikinci sonra, eğer bırakılırlarsa, o maddi girdiğer tâşıt edirler. Acaba o girdiğer ekonomi serbest olan alanda, kendi bağlarına, inanılmaz güçlerle güdülmeler, inanılmaz güçlü yönlendirirler.

Sosyal etkilerin kültür ve ekonomi alanını nasıl aldığı bu gibi edebiyatlarda, beyazın yarattıkları, duygu, düşünce dünyalarındaki yaşatılıkları için en güzel çarpıcı sonuçlar gösteren Kaime alanından bir örnekle açıklayalım. Cumhuriyet tarihimizde okul ve eğitim olaylarımız hiçbir ekin değer (rasyonel) ekonomik esaslara bağlanamıyacak alâkâdârlıklar geçirir. Bunu kâbâ okullardan çok, özellikle köy ve şehir yaşayışlarımızın can damarlarına kadar Sanayi Ticaret ve Din (İmam-Hatip) gibi meslek okullarının sayıca gelişmelerinden bile yeterce okuyabiliriz.

(Grafik No. VIII) e bakınca ne görüyoruz?

Cumhuriyet kurulurken Osmanlı İmparatorluğundan devralınmış okullarda durumu 1923-24 yılı çok üzerine köy ahvalinde ile ilgili orta Turan okulu diye bir şey yoktur. Birinci Cihan Savaşında gene mal bilgili üzerine (Memleket sanayisini Erzebi firmalarına Türkiye arsalarları ile ebhirliği edersek bağlan yerli bezirgân alıcı sömürüne imkânsızlığı için), sanayi okulları 14 ü bulmuştur. Temsil, Levanten bezirgânlarını Ortaçağdan beri ele geçmiş gösteren ve gelmelerine uydurdukları 1 tek okulla yetişir. Bunlarda, o zamana dek parasız hiçbir düşünmeden çıkmaya alışık toprak ağalarının istedikleri biçimde, İslâmlığı bakımdan tahrife (bozmalarına) açıklamamaya (Devamı 2. Sayfada)

MACARISTANDA ÖĞRETMENLER BİRLİĞİ

FOT Kimsesiz Çocuklar Yurdu

ENVER ATILGAN
TÖS Genel Yönetim Kurulu üyesi

— III —

Macaristan'da 100 tane kimsesiz çocuklar yurdu var. Bunların Genel Merkezi durumunda olan Budapeşte'deki Fot Kimsesiz Çocuklar Yurdu, bu okulların en geliştirilmiş olanıdır.

Devlete ait bu denli çocuk yetiştirme müesseselerinde yetim kalan kız ve erkek çocuklar veya herhangi bir sebepten ötürü devlet himâyine alınıyor. Bu çocuklar liseyi bitirinceye kadar devletin kanatları altındadır.

Okulun tüm masraflarını devlet karşılar. Ayrıca sosyal kurumlardan da yardım görür. Okul çocukların tüm ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde yapılmış bir **a i t e d e n** ibaret. Dershaneleri, mutfağı, yemekhaneleri, banyo yerleri, fizik, kimya, biyoloji laboratuvarı, iş atölyeleri, kapalı spor salonları, reviri. Okul bahçesinde ise yürüme havaları, valeybol ve tenis sahaları, dinlenme yerleri, çocuk parkları var. Gerek okulun içi gerekse bahçesi tertemiz. Yerde bir kâğıt parçasına, bir çöpe hatta bir sigara izmaritine rastlamak mümkün değil. Oysa lise ve dengi okullarda sigara içmek serbesttir. Öğrenciler ken di işlerini kendileri yapıyor. Yemek servislerini yatakhanelerin tertip ve düzenini, yatakların yapılmasını işini, bankların, dolapların boyanması, gardropların tanzimi vs. Hep çocuklar tarafından yapılır. Bu okullarda, büyük sınıflardaki ağabey ve abla durumunda olan çocuklar, küçük kardeşlerine yardımcı oluyorlar.

Okulda her çocuğun bir işareti vardır. Yıldız, ay, güneş, çemsiye, baston, mikî, kova gibi giyeceklerinden tutun kullandığı her şeye kadar. Üstünde kendi işaretleri mevcuttur. Gardroplarının üzerinde de aynı işaretleri vardır. Böylelikle çocuklara kaybolan eşyalarının rahatlıkla kendilerini bulmaları sağlanmış oluyor.

Geceleyin küme öğretmenleri kendi sınıf öğrencilerine ait yatakhanenin bitişiğindeki odada yatar. Onlarda çocukların kont rolünü sağlamak için are duvar tamamen cameklı n olarak yapılmıştır. Öğretmen yattığı yerden çocukları kontrol eder, ünleri açılmışsa hemen gidip örter. Hasta olan varsa revire, okul doktoruna götürür. Öğretmenlere bu konularda çocuk bakıcıları da yardımcı olur.

Okulda resime, müziğe, beden eğitimine çok önem verilir. Çocukların rahatlıkla çalışabilecekleri bol malzemenin bulunduğu resim ateliyeleri var. Dinlenme odalarından birinin dört duvarını boydan boya çeşitli yağlıboya resimler yaparak süslemişler. Her öğrenci dilediği bir resmi yapmış. Çeşitli çiçek, kuş resmi. Tavşan, geyik, koyun, at, tavuk, horoz gibi hayvan resimleri. Çeşitl'i görüntüsüz bebekler ve çalışan kitap okuyan, dans eden kadın erkek ve daha bir çok desenler yapılmış Bu resimler o kadar natıralıkla işlenmişki insan ilk bakışta, sanki duvarlara desenli kâğıt çekilmiş sanıyor. Müzik salonların da ise çeşitli müzik aletleri mevcut. Öğrenciler derslin dışında bu ka man çalarak değerlendirir ler.

Okul bahçesi o kadar büyük ki içinde arabayla da gezilebiliyor. Bir yanında küçük çocukların eğlenceleri çocuk parkları. İçerisinde salıncaklar, kaydıraklar atlı karıncalar, çocuk kimkletleri, oyuncak kamyonetler, el arabaları, el topları, koveler, küçükük kürekler çapalar Ve. Bahçenin bir yanında da kum havuzları, yüzme havuzları, büyük trapez kuleleri, valeybol, tenis sahaları. Yüzme havuzlarında aynı zamanda su sporları yapılıyor.

Gezdiğimiz yolların her her iki yanı çiçek tarhları ile bezenmişti. Koca man ağaçların yaprakların aramından güneş sınları sor saıyordu. Saat 14'te başlamıştık okulu gezmeye, oysa saat 19'ıa gel yordu. Tercüman bu akşam yemeğini okulda yiyeceğimiz ve okul müdürünün davetini olduğu muzu bildirdi. Tam yürüyeceğimiz sıra bir askeri pikap önümüzde durdu İçinde yalnız askeri şoför vardı. İndi okul müdürünün elini öptü. Müdür de akseri öptü. Ve konuşmaya başladılar. Biz müdürün oğlu sandık Oysa bu okulun mezun olan öğrencilerinden birimiş Müdür, okulu dikkatle izlediğimizi görünce: «Okulumuzdan mezun olan öğrencilerimiz zaman, zaman ziyaretimize gelirler. Bura sı onların evi gibidir. Fırkek öğretmenlerini baba, bayan öğretmenlerini de anne gibi bilirler. Bizlere karşı hayata atıldıktan sonra da saygıdırlar. Bizler de onlara karşı daima gefhat duygularıyla doluyuz İlişkilerimiz okuldan mezun olduktan sonra da devam eder. Üniversitede devam edenleri, fabrika veya herhangi bir iş yerinde çalışanları, asker olanları bilirsiz. Zaman, zaman bizlerde onları yerlerinde ziyaret eder veya mektupla ararız Bir sorunları varsa rahatlıkla bizlere açarlar. Bizler de çözüm yolu bulmaya çalışırız.» Sonra bizleri asker öğrencilere «TÖROK PEDAGOKLARI» Türk öğretmenleri diye tanıttı Ve

(Devamı 2. Sayfada)

İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneği adına

Dostlar İşçi Tiyatrosu

ALPAGUT OLAYI

9 Mayıs 1971 Saat 20.00

TÖS Salonunda

ADRESİ: VEZİRÇEŞME SOK. NO: 3 (FERTEVİYAL LİSESİ ARKASI) AKKARAY.

SOSYALİZM TARİHİMİZDEN TEORİK BİR BELGE

— 10 —

3 — Karşıtlıkta Yes : Sosyalist çalışmak demek (teori + pratik) in sentezini yapmak demektir. Lenin sosyalist Partisinin daha temellerini atarken, bu sentezle, yığın içinde bağlıca üç tarz savaş yapmak demek olduğunu belirtiyor:

a) Tahrikâtçı savaş.
b) Propagandacı savaş,
c) Teşkilâtçı savaş...

Ancak bu üç tür savaşmanın hep birden uygulanması ve gerçekleştirilmesidir ki, sosyalizm oluşumu yaratır. Bunlardan biri eksik olsa, yapılacak savaş sosyalizm savaşından başka bir şey olur.

Bizde şimdiye dek bu üç başlı dâğlış bütün anlamıyla birbirine paralel ve eşit çapta başarıldı mı? Hayır.

Gerçi her üç alanda da başka başka atılışlar yapılmadı değil. Ne var ki, o atılışlarda bilimsel sosyalizmin bütün karakterleri gerçekleşti denilemez. Söylenen sâne değil, işe bakarsak, şimdiye dek Türkiye'de sosyalizm savaşı mehpasının üç ayağı şöyle bir durumdadır Birinci ayak (tahrikâtçı savaş) ol dukça ve ikinci ayak (propagandacı savaşı) da şöyle böyle uygulanda. Ama üçüncü ayak (örgütçü savaş) her zaman sakat kaldı. Onun için de, kurduğumuz sehpa ikide bir devrilip durdu.

Bunlarla birlikte, Partinin gerçek sosyalist örgütlenmesi işi, asılma bakılırsa, Dünya sosyalizminin hemen birçok sahasyonlarında bizden hallıca değildir.

Bunu teselli bulalım, yahut meseleyi önemsiz görelim diye söylemiyoruz Derdin uluslararası ölçüde bir hastalık, bir sınıf olduğunu bilincimize geçirmemiz için anlıyoruz.

K. E. Manulilski 1. K. 'nun 1930 Ekim'unda: Gizli tahrikâtçılarımız ve propagandacılarımız var Fakat bu örgütçülere (teşkilâtçılara) muhtacız, diyordu... Dert buradadır. Probleme bu açıdan bakmalıyız.

Ajitasyon (tahrikât) ve propaganda; sözle ve yazıyla yapılır gider. Örgüt, organizasyon ise, iş içinde ve madde yapısı olarak yığınlar ölçüsünde ve yaşantıda gerçekleştirilir. Kapitalist düzenin egemen kültüründen aş çok çimlenmiş olan bizler, devrim-ci teori üzerinde kökten, altı üstüne getirilmiş bambaşka ve yepyeni bir edification (eğitim) iminı ergin leştirmeliyiz. Bu olgunlaşmadıkça, ister istemez burjuva bilîminin genel karakterlerini, yani kitabîliği ve hayattan kopuşmayı, kitapçı soyutlaşmayı gerçek sosyal bilimin karakterleriyle karıştırabiliriz.

O zaman bize öyle geli rki, ajitasyon ve propaganda sırf teordir, örgüt ise sırf pratiktir. Lenin'in «savaş üçayağı» (Ajitasyon + Propaganda + Örgüt) öyle ün parça edildi miydi, artık kolayca Ajitasyon ve propagandayı teori yerine koy, örgüt çalışmalarını da pratik sayarız.

Bizde şimdiye dek ağır basan çaba hep ajitasyon savaşı olduğuna göre, şimdiye kadarki faaliyetimizi sırf teorik çalışma ve kesdirmisi de sâyı

(Devamı 2. Sayfada)

DURUM YARGILAMASI

SORULAR - CEVAPLAR

— VII —

Şimdi, demek ki, bırakın Türk ordusunu bir yana. Dünyanın en gerici, en sömürgeci Latin Amerika orduları bile (bir tanesinde, iki tanesinde değil: hemen hemen birçoğunda bugün) anti -emperyalist cepheye geçmek sorumluğunu duymuş. Şimdi, bu olay.. E, bu bu olayı kalkıp ta, esberleğimiz üç tane formülle yok sayarsak, bir bilim mi yapmış oluruz? Yoksa, bundan bir pratik sonuç çıkarıpta, Türkiye'deki insanlarımıza bir yön mü çizmiş oluruz? Hayır

Demek istediğim, olayları birakıp ta kitapla dil yıpıştırsak, düşeceğimiz çukur daima budur. Ve geniş arkadaşlarım.. (Özür dilerim kendilerinden yani o lan küçümseme anlamında söyleniyorum.) Takdir ediyorum: çok güzel okuyorlar. Ama, okumakla olayları değerlendirmek aynı şey değil. Ve olaylar bar bar bağırıyor. Dünya artık Devrimler Çağı'nın son kertesine gelmiştir. Orada her güçten devrimciler yaşamalarında sorundadırlar.

Bu kadar geri ülkelerdeki, geri vurucu güçler durumundaki ilişkilerden yararlanmak olağanken, Türkiye'de niçin olmasın? Ama, ne duruyor bu bizim Ordu gençliğimizin devrimci geleneği kişileri? diye arkadaşımız burdan bar bar bağırdı. Haklı. Hepimizin gönlü bunu istiyor Elbet. Ama, ezmeri pâp ağzıma düşe mi olsun, istiyorsunuz? Bu olmaz, çocuklar.

Onu kazanmak lâzım. Kazanmakçin, evvelâ aklımızı başımıza almak, olayları bir kalemde silmemek ve sekice savaş yapmak lâzım. Yâni, papağanca formül tekerlemek değil. Bunlar, devrimcilikle hiç ilgisi olmayan yobazlıklardır. Bunlardan kurtulmanın yolu: Ordu gençliğinin bir geleneği varsa, —ki var, bütün olaylar onu söylüyor,— bu bunu nasıl kazanacağız? Gelsin efendim. Gelir mi? Olsun. Olur mu? Olayla, bulaşıla dünya döner mi? Hele devrim ciddi bir meşele, ha deyince gerçekleşiverir mi?

Buna karşı devrimcilerin bir düşünce ve davranış dinamizmi lâzım. Biz bunu istiyorsa arkadaşlarımızdan. Aklımızın erdiği kadar, yaşlı bir arkadaşımız olarak, her türlü ukemcileri hiç unutmaksızın, size olsun bir uyarı yapmak arzusuyla söylüyoruz.

Ama siz, gene formüllerin içine batar da: «Yok biz bunun için savaş yapmayız. Gelirse gelsin kurtaracaksa kurtarsın, kurtarmazsa anasına söversin..» dersenis, bu devrimci tutumu değil Bu, hazırıeyici tutumu, asılak tutumu. Devrimci avsacak. Her olanak, en küçük olanak nerede varsa, onu perçeşiyle yakalayıp kopar manın yollarını aryacak, bulacak Ve bunu aramalıyız.

Bizim memleketimizde Ordu ile Devrimcilerin ilişkisi deyince, problemci böyle koymak zorundayız. Koymadık mı, oamaz softalarız, devrimciler değiliz. Onu unutmayalım.

Evet, sorular.. Gelmedin artık çocuklar. Çok geçti vakit hakikaten, yoruldu arkadaşlarımız.

Israil meselesinde de.. Bir kelime yalnız.

Lütfen, buyurun, gelin istersenis.

BİR DİNLEYİCİ. (Sözleri anlaşılmıyor.)

H.K. Vakit geçmiştir diyor. Arkadaşlar yorulmuşlardır, diyor. Benim anladığım o. Zaten genel anlamıyla bir tartışma ortamı, yâni sosyalistler arasında kardeşçe, arkadaşça, yoldaşça bir tartışma ortamı açmaktır amaç, diyor. Bu da açılmış sayılabilir, diyor artık dağınık. Ben de o kanaat teyim. Binaenaleyh, soruların arkası sıra sıkı tenkilmiş O soruları karşılık verirsin elden geldiğince, ve tabi dağınılım, demek istiyor. Anlaşıldım mı? Anlaşıldı mı arkadaşımsın sözü?

Ha, şimdi, binaenaleyh, arkadaşımızın meselâ son olarak Filistin hakkında: SOSYALİST'teki etüt için. bilmem, İsrail'in kavgasındaki kahramanları küçültmek heveslerinden, yahut suçundan konu açmak, falan gibi birşeyler...

Yanıyı yazan benim. Bir defa öyle bir maksadım yoktu. Nasıl anlaşılmış? Onu da anlamıyorum: yalnız, orda söylediğim: burda söylediğimdir. Söylediğim budur : Çete savaşıyla Ordu eşleri mağlanmaz. Devrimci ülke bir Çete savaşı vardır, bir de Ordu savaşı vardır. Ordu savaşı Proletarya Partisi'nin koordine ettiği. milleşdünü büyüsündeki savaştır.

Filistin devrimcileri bu sun problemi yeterince ele almış değiller, 8-10 parçaya bölünmüş gruplar. Tıpkı bundaki sosyalistlerin bölündükleri gibi. Biraz durum akışınca, taktiği, stratejiyi koordine edemiyorlar. Birbirlerine de düşüyorlar O altı kuluç beberuhi Ürdün kralıyla da en avantajlara durumda boğaz boğaza geliyorlar. Ve İsrail ile onun arkasındaki Emperyalistler âdeta sevindiriyorlar.

Buna karşı çare: Amansız gerillacı kahraman kardeşlerimiz, rica ederim, ordu savaşını, pelâlü ordu savaşını, yâni Proletarye Partisinin sağlıyacağı koordine savaşa önemsemelimiş, demek istiyoruz. Ama, onlara değil: Söylediğim kısım. onla gelinim. Orda yapılan bu yanlışı, hiç değilse bizde arkadaşlar yapmasınlar, demek istiyoruz.

Binaenaleyh, çok yanlış anlamalara kapı açıyor. Ve bu yanlış anlamalarına bütün nedeni de, söylediğim gibi: arkadaşlarımızın aydın olugu, yâni kitaptan okuyup dünya'yı görme eğilimlerinin beskınlıdır, diyorsa. İçlerine de bir takım ajanlar girdiyse onlarında kaşırtmasınlar, diyorsa. Ve bunu yapmayıla, Sosyalistler aram kardeşlik havası boruluyorsa, fiilen, bu Emperyalizm'in öldürdüğü ve her gün kaşırtığı durumdur Yâni CIA'nın âdeta istediği oyunu elimizle yapmamız olur Bunu yapmayalım, diyorsa. Bütün çırpınışımız budur

Bu noktada bu kadarıyla yetinmemiz doğru buluyorum.

(Devamı var)

FİNANS-KAPİTAL VE TÜRKİYE

SORULAR - CEVAPLAR

Dr. İlhamet Kıvılcımlı'nın İstanbul TÖS Sosyalizmdeki Konferansının X. Bölümü

Türkiye devriminde temel ve öncü güçler falan, diye bir arkadaş, İbrahim... soruyor.

Haklı tabii. Çünkü arkadaşlarım ve yeni kuşağa mânı o kadar çorbaya çevrildi ki.. Hepsi palavra: hiç birisi realiteyle, Türkiye'nin olmuş oluşlarıyla ilgili değil. Okumuşun birkaç kitap, boş lanmuşu birkaç pariak cümleden. Birbirimize onu tekrarlıyoruz. Ama bu yüzden 70 parçaya da bölünmüşüz. Çünkü soyut kavram. olaylardan kopmuş kavram: havada... ve sofizme kadar gider O yüzden birbirimize de düşmüşüz. Sen mi daha çok bilirsin, ben mi? İş oraya gelmiş Aydınsa ya: bilgi satacağız birbirimize. Ve herkesten çok ben bilirim, demek istiyor, falan. Oraya ölümlüğü iş artık.

O yüzden de bir sürü terminoloji icat edilmiş işte bunlar aramızda: temel güç nedir, ön güç nedir, ön güç nedir, yok bilmem öncü güç nedir, falan.. böyle bırtakım lâflar.

Şimdi, arkadaşlar, bizim bildiğimiz: Sosyalizm bir bilimdir Ve bu bilim, değiştiğimiz gibi, tekrar edeyim.. olayların dayanır Sosyal, ekonomik olayların dayanır. Oradan alır gücünü.

Temel güç dedik mi kim, bunu hangi dildeki hangi sözden Türkçeye çevirmiş? Bilmiyoruz. Bizim bildiğimiz, kılasık Maksimde: temel güç, yahut ön güç (bu ön güç diyorsa daha çok,) ön güç İşçi Sınıfıdır. Yâni, kapitalizmde, gerek 19. ncu gerek 20. nci yüzyılda, bizim ön güçümüz (kapitalist sınıfının kini saymıyorsa) İşçi sınıfıdır.

Onların ön gücü, Avrupa'da 19. ncu yüzyılda kapitalizmin öngücü; Kapitalist sınıfıydı, bir de büyük esnaf sahipleri sınıfı. Onlar iki sınıftı. Biz de öyle değil. Bizde üst sınıflar: bir Finans-Kapitalistler Kapitalist sınıfı adına o ön güçtür ve bata o gidiyor. Bir de onun yedek gücü var: Anttıa geçmiş tarihin Anadolu'nun her kasabasında çıkrıkleindirdiği, burakılıp Tefeci-Bezirgân sürecine Karşı cepheşin durumu bu.

Bunun cephesinin öngücü İşçi sınıfıdır. Bizim yedek gücümüz de küçükburjuvazıdır: başta tabii büyük köylü yığınlarımız. Yâni, bizim anlayışımız bu: bir Ön güç, bir de Yedek güç vardır.

Bu, herhangi bir gücümüzü, bir sosyal gücümüzü küçümsemek, yahut abartıp büyük göstermek anlamı taşımaz. Modern objektifliği ve gerçekçiliği yürütmemek için gerekli olan konularıdır bunlar. Yâni biz Türkiye'de ön güç, sosyalizm açısından o ön güç kimdir? dedik mi: İşçi sınıfıdır Çünkü örgütlenme gücü onda en elverişlidir. Kolayca bir araya gelir. Sosyalizme en yakın, sosyalist doğan bir sınıftır, falan ve ilh.

Bununla köylü tabakalarını küçümsüyor mu yuz? Köylü tabakalarımız kadar bizde kökleşmiş, acıklı ve hakikaten kurtarılması gereken sınıf kurtulması gereken sınıf bulunamaz. Ama, bu sınıfa dayanmak için, yâni bunu ön güç yapıp ta hareketa geçmek için, bugünkü modern anlamıyla bilimsel bir tutum takınmak imkânsızdır.

Onun için ön gücü İşçi sınıfı sayıyoruz. Saydık. 50 senedem beri böyle saydık. Ama bugün artık, 50 sene önce M. Kemal Paşanın dediği gibi; 20 bin kişiydi işçi diyor. O kadar değildir: yüzbinleri aşıyordu Yâni yüzbinler civarı idi. Bugünse İşçi sınıfı artık, milyonlar civarındır. Devlet Başbakanlık istatistiklerinde gösterdiği gibi, üzerinden 3 milyon kusur idi 1965 yılında.

Ve aynı yıl: 3 milyon da köylü ailesi var ki, esas o 3 milyondur, yâni aile reisi köylüdür egemen olan. Öteki, evdeki köylü çocukları. aile reisinin boğaz tokluğuna köleler gibi çalışırlar. Kadınlar çocuklar ve ilh.. Binaenaleyh 3 milyon da köylü var, etken olarak.

Demek ki, işçi sınıfımız kemmiyet olarak, rakkam olarak artık bugün köylü yığınlarımızın aktıf nüfusu kadar bir nüfus oldu Ondan sonra, küllü ayrıbiyla diyelim istersenis (yâni bütün eksikliklerine rağmen), bu işçi sınıfı bugün Türkiye'de tek büyük örgütlevi kurmuş sınıftır. Türk-İş gençler teşkilâtı olabilir, yahut ajanlarla olsa dünmüş olabilir. O bizi ilgilendirmez. Bu, sınıfın eğilimi olarak, bir buçuk milyon insanın örgütlendiği bir sınıf başka var mı? Yok. Ön güç odur işte!

Bu anlamda ön gücü koruyorsa ve bu anlamda öteki güçleri de yedek güç olarak anıyorsa. Hiç küçümsemeden, hiç hakir görülmeden, tam tersine, gösterilmeli açarak, bağırmıza basarak, onların yedek güç olmak gerektiğini Bilimsel Sosyalizmin vazgeçilmez kuralı olarak sayıyoruz.

Onun için, bu terminolojide fazla dağınıklığa gitmemeli. Yâni ön güç, yedek güç: bunları bilmek başta gelir. Sonra, Türkiye'nin özelliği içinde.. Gene, şahsen benim devrimci anlayışım falan, diye soruyor arkadaşlar. O açıdan. Kitapta da yazdık tu bunu: Strateji bahsinde. Türkiye'de bir de tarihsel Sunuf'u Devlet geleneğinden kalma bir güç var. Ön güç değil: İşçi sınıfı değil. Yedek güç: o da değil. Ama Vurucu güç mü? Vurucu güç. Bu da başta Ordu gelmek üzere, eski Sünuf'u Devlet dediğimiz insanlarımız.

Tanzimattan beri Türkiye'de biliyoruz, her ilerı devrimci adım, bunların vurucu güçlüyle olmuştur Arkasında burjuvası güçlenmiş ama, önde vurucu güç bunlar. Meşrutiyet'i bunlar, bu vurucu güç önde başarmış Öyle değil mi? Biliyorsunuz, bu artık hepimizin bildiği şey. Milli Mücadelede bu vurucu güç önde gitmiş. 27 Mayıs en son: gene bu vurucu güç yapmış. Geçenlerde firlamış çıkmış: «kurtarmış Devlet!» De.

(Devamı 2. Sayfada)

Hükümet - Adalet - İnsan

(Devamı 1. sayfada)

1.15 devrilebilirdi, ama Atatürk veya İnönü'nün hakem hâlet getirmesi.»

(M.T.: «1971'de Türkiye'nin Çizgileri», Milliyet, 18/4/1971).

Kendi kendisine yalan söyliyemiyeceksek kendisinde cesaret göstereceğimiz seyrek anlarında, her zamanki kalemşor böyle: «Cesaret ara sıralara, sırkatle» soyisunuzdan kurtulamaz. «Milli İrâdeyi bir «LAF» tur. «Türkiye Büyük Millet Meclisi» o «âlîşan duvar» dır. «KANUN»ları çıkaran Meclis bu olursa, o «Kanunların emrinde» işliyen Adliye başka nice olur? O yüzden Türkiye **Devletinde**: gerek YASAMA, gerekse YARGILAMA organları, gerek KANUN, gerekse MAHKEME, - bis ona istediğimiz denli «BAĞIMSIZLIK» sıfatleri takıştırabilim, - YÜRÜTME organlarının gölgesinde kalır. Ve B. Toker'in dediği gibi:

«Genel ve Serbest oyla seçilmiş Meclisi bulunmayan hiç bir siyasi yapı Batılı manâsıyle Demokratik olamaz.» (a. y.).

Bu tarumlama da az kalleşçe bir yaklaştırma değil. **«Genel ve Serbest Oy»** ne demektir? Türkiye'de B. Toker'in Efendi Kaynatası Paşa başta gelmek üzere, bütün Bizimcin Politikacılar, yapılmış, yapılacak bütün **«SEÇİM»** lerin bir komedya olmadığını, hem **«Genel Seçime»**, hem **«Serbest Seçime»** olduğunu günün yirmi dört saatinde Milletin önüne tekerleyip durmasalar mı? Şimdi Paşa Dâmâdı bunun temiz öne sürmekle ne demek istiyor?

Apaçıkça, Türkiye'de ne **«Genel»** ve ne de **«Serbest»** bir **«Oy»** un bulunmadığını ve bulunamıyacağını, dolayısıyle de **«SEÇİM»** denilen 4 yılda bir komik veya trajik **«Demokrasicilik»** oyunlarının Halkı ve Milleti aldatıp oyalamak için tertiplenmiş bir **«Sahne»**ye konmuş olduğunu söyliyor. O zaman Devlet dediğimiz şeydeki geriye ne kalıyor? **«Üçüncü Kuvvet»** gibi gösterilmek istenen **«YÜRÜTME»** organları...

Bunun **Tarihsel, Ekonomik, Sosyal** köklerini boşuna tekrarlamıyalım. Bu nun **Politik** sonucu ortadadır. Türkiye de **Devlet** denilen mi, YÜRÜTME organları dışında kalan her şey gölgedir. **Yürütme** organları da, bu organların kendileri, öteki Organların gölgesi olmak üzere ikiye bölünüyor. Yürütme Organlarının **kendisi** mazikane **«Silâhlı Kuvvetler»** denilen **ORDU**'dur; Yürütme Organlarının gölgesi ise, Orduönünde her zaman **«inşaabomba» «sefil-sivil»** kalmış **«Silâhsız Kuvvet»** durumundaki **HÜKÜMET**'tir.

Bu gerçeği Paşa Dâmâdı açıklarsa kimse bir şey demez. Aynı doğruyu bir SOSYALİST yazarı sosyal nedenleriyle aydınlattı mı, özellikle **Hükümet** ve **Adliye** avadanlıklarının mangır zungur işlemesi ne anlam taşır? Adalet ve Hükümet Hanımların Paşa Dâmâdım değil de, SOSYALİST yazarını diğine daha uygun bulduğunu... SOSYALİST'in hemen her yazısı için **Hükümet** ve **Adalet** en az 2 dâva açıyor: Biri yanıyı yazana karşı, öteki yazı işleri müdürüne karşı. Neden?

Çünkü bu 2 insan Silâhsız vatandaş, urfar da ondan.

Böyle **Hükümet** ve **Adalet** olur mu? Eğer Türkiye'de bir **Hükümet** ve bir **Adalet** var idiyse, lütfen buyursun: 12 Mart Muhtırasını veren 4 Silâhlı Kuvvet vatandaşlarından 4'ü, hatta 2'si için değil, 1 teki için bir dâvâ açabilsin. Çünkü 4 Silâhlı Kuvvet darbe ile **Hükümeti devirmişler**. Buna Paşa Dâmâdı bile **«Darbe»** adını veriyor. **Hükümet Darbesi** bütün yürürlüktekî Ceza Kanunlarının Ölüm Cezası biçilen Suçtur. Sıkı mı, o suçu işliyenlere Hükümet ve Adalet **«kahmağrun»** diye bilsin? Dayemedi.

Darbeyi yapanlar: «Mesned'i İzzette Şerefraz», Darbe alıldıla oldu sözlüğü sırtılâşı edenler, ağızlarından çıkaranlar «Cay'ı Kürek» oluyor: **«Ağır ceza»**lara sürülüyorlar. Abdülhamit Hülpdalde zamanında bunun adına Hükümet ve Adalet denirdi. Cumhuriyet **«Demokrasicilik»** var derdiler günlerde hiç değilse susulsa daha yakışık olmaz mı? Hayır. Hükümet te, Adliye de, **«Darbe»** nin acısını ilâ ki bisden mi çıkaracak? Yazık.

İbrahim Etem T.A.Ş parababalarının

(Devamı 1. sayfada)

ba - Wyeth. Kârları 5 10 Milyon arsın olan firmalar da şunlardır: Bilim - Biofarma - Carlo Erba - Dinçel - Embil - Haver - Ilteg - Libs

Bunların dışında kalanlar küçük laboratuarlardır. 130 civarında işletmeden 13'ü yani toplam işletme sayısının % 10'u toplam üretimin % 60'ını elinde tutar. Geri kalan % 40 oranındaki üretimin yarısı da ROYALTY ile yapılan ilâçların kapsamındır (ROYALTY: Yabancı para-babalarının verdiği lâmi ve formülü kullanarak ilâç yapımıdır.) Ayrıca birçok yabancı firma da Türkiye'de ilâçlarını yerli firmalara yaptırmakta vurgununu bu yolla vurmaktadır. Bunlara da örnek: Parke - Davis, Nativella, Specia, Glaxo, Gawe, Gelgy, Vifor, Lepetit Organon'dur

Bizim İbrahim Ethem T.A.Ş. 10 milyondan fazla kâr edenlerdendir. Tabii 1967'lerden bu yana köprünün altından çok sular aktı. 1966'da bir kriz geçirdi. Nerdeyse batacaktı. Holdingler vahşi burjuvaziımız yiyordu. İşçilerden yardım istemeye başladı. «Aman, beni kurtarın, iki-üç ay aç durun gu ücretleri alınayın» demeye başladı. İşçiler «peki» diyerek buna kat lanıyorlar. Bizim vahşi kapitalist, durumu bira düzeltiyor.

Vahşi kapitalist, büyük bankaların, dev şirketlerin karşısında bu krizde her zaman bası ucunda bir balyoz gibi duruduğu nu anlayınca: geçmiş bü yük Paşa - Babalarının teslim olmakta buluyor. Hür girişim falan düğüne çek hâli kalmıyor. Artık bunun vahşi kapitalist te gerici Para Babalarıyla can diğer kuzu sarmaşı oluyor. Deva Holding 25 gulyon sermayesi ile girişkin İbrahim Ethem T.A.Ş'in koynuna girliyor. «Pâreyi verene» diğ gü çalar». İdare meclisi otomatikman Deva Holding'in eline geçiyor

1967 kârı 10 milyon TL. den fazlaydı. Her halde şimdi taban rakkama 50 milyon koymak daha doğru olur. Yeni yöneticilerin ilk yaptıkları iş, fabrikayı bataktan kurtaran hidemli elli işçiyi kapı dışarı etmek oldu

29 Mart/1971 günü. Kimya - İş Üyesi iki bir personelini işten atılmasın üzerine işçiler direnişe geçiyor. Atılma sebebi açık. Toplu sözleşme imzalayacaklarından mümkün olmuyor. Sendikanın istediği nedir? **Daha aslî ücret**. Yani işçilerin daha iyi barınmaları beslenmeleri ve iyice düşünüldüğünde **daha aslî ücret**, öngörülmüş sosyal haklar kime yarar? İşverene. Sâhat il işgörümün üretiği **ezmek** noktasını daha çok olacaktır. Çok çıkar sendikacılarımızın bunun dışında

birşey dediği yok. Onlar patronun satın aldığı **Emek**'ten(mal) yanalar ya **işgücü** varsın sömürülsün. Bu bir **yenağ**lık iş çilerimiz çakırcaya kadar nasıl olsa biraz daha vakit geçer.

İki gün sonra işçiler sabah geldiklerinde fabrika nın kapısında «TADİLÂT VE TAMİRAT VAR» ilânını görüyorlar. Fabrika kapatılmış. Evlerine dönüyorlar, ve bekliyorlar. Birkaç gün sonra evlerine umum müdür AHMET MANÇO imzalı bir mektup geliyor Müdür. Beygiyet nasıkâne üç sayfa tehdit mevzubahsdan sonra «6 Nisan/1971 salı günü, saat 8'de normal mesaiye devam etmek üzere işbaşı yapılmasını **emrediyor**. Ve işbaşı yapılıyor. Şimdi silâhımız maddeli, fikirali, tehditlere bir göstalim: Müdür Manço'nun altına imza attığı tehdit 1278 sayılı kanun, Madde 9: **Kanun dışı grev yapılması halinde işverene böyle bir grevin yapılmasını teşvik eden, böyle bir grev kalına veyahut devam eden veya böyle bir grev kalınmaya veya devama teşvik eden işçilerin hizmet akitlerini, feshin ihbarına lüzüm olmaksızın bir hafta(ng) bir tazminat ödemeye mecbur bulun makamına feshedilir.**

Dumdi fikra: ... İşverenin uğradığı zararlar... bu grev katılan işçilerce kar yılmaz).

(275 sayılı kanun, Mad de 58: ...)

Müdür Manço istese ydi daha onlarca madde sıralıyabilirdi. Demek istemiş. Usatmaya lüzüm yok. Tek cümleyle **kanun dışı**lık nedir? **Kanun dışı**lığı yaratan kimdir? Anlattıklarımızdan özel olarak İbrahim Ethem'de, genel olarak Türkiye'de kanun dışılığı, **anarşiyi** yaratanlar açıkca meydanda dır.

Onlar seçeleree **Devlet** çiliğimizde sırtları sıvazlanıp sıvazlana semirtilen Para - Babalarıdır. Para - Babalarına sırtlarını da yasıyıp, utanmazca «anarşiye son verme» nutuklarını atanlara yeni tedbir kanunları hazırlıyanlara, hele anayasayı bu amaçla değiştirmeyi tasarlıyanlara vakit geçmiş olsa da hatırlatırsa Para - Babalarının cebelerdir «anarşinin» dikalarını yaratıyorlar. Üretimde olsun, toplumda olsun anarşiyi yaratan onlardır.

Anarşiye son verecek halkımızın yerli, yabancı Para - Babalarının zülmünden kurtaracak tek güç işçi sınıfımızın ve halkımızın örgütlü gücüdür.

1 Mayıs

(Devamı 1. sayfada)

kongre ile 1 Mayıs bunda de resmi işçi (Amele) bay rami olarak tanınmıştır. Daha sonra bir iki yıl için 1 Mayıs işçi gösterileri devam etmişse de, faşizmin yoğunlaştırılma sı ile kesilmiştir.

Dünya işçi sınıfının yiğit bir kısmı olan Türkiye işçi sınıfının ve tüm dünya işçilerinin 1 Mayıs bayramlarını kutlar, topyekûn devrimci mücadele nin, öncülüğü ve sahipleri olan işçileri selâmlarız.

SOSYALİST

Faşizminizle

(Devamı 1. sayfada)

yecektir. Terörün işçi sınıfı içinde, yoksul köylüler içinde bir ve şehirler burjuvazisi içinde, büçük burjuva aydınları içinde sarı taraftarı yok açıkcası bir. Faşizm kökleştirilmek istendiğce elbet yıldırmak amacıyla, ama aynı zamanda bunun tersine, ilerlemeğe, gelişmeğe, ama devrim kavgasının safları bir kat daha kalınlaştırmağa, daha bir güçlenmeğe başlayacaktır.

Faşizm kapital ve onlarla faşizmi bir gün mutlaka yıkıp gideceklir. Biz ne kadar faşizmin ölümünü ne kadar çok emekçiyi örgütleyip devrim kavgasına katabilirsek, faşizmin yıkılmasını o kadar çabuklaştırırız.

Pahalı hayat mı ?

(Devamı 4. Sayfada)

bu Meclisten geçti.

Parababalarımız artık açık kartla oynamaya başladılar. Bu hâlâ akılımızı başımıza toplayıp ta «Devrimci Darbeniz» gerçemiyecek miyiz" Parababalarının bütün oyunlarını boşacak olan, bizim kendi işçi sınıfı Partimiz yeniden örgütleyerek onun disiplini altına girmemizdir. Başka yolu yok

Fakir Vatandaş

Kaybolan 'İşçi sayfası,

Hazır konu gazetelerden açıldı. «Türkiye'nin en ciddi gazetesi» diye ün yapmış bir gazete için de söyliyecek birkaç sözümüz var.

Bu gazete bir yıl kadar önce haftada bir gün «İşçi sayfası» yayınlamıya başlamıştı. Ob, en iyi, demişti. İşçilerimizin sıvaşları, sorunları kısmen de olsa «Hür Basın» sında yer alacak.

Bu «İşçi sayfası», — hakkını yeniyelim, — bir bayan gazetecimiz elinde, oldukça iyi örnekler de verdi.

Fakat son günlerde bir de ne görüldü? 12 Mart Muhtırası ile çarpılan yalnızca Demirel'ler, Erentüler değilmiş. Hasın «İşçi sayfası» da çarpılmış mı? Önce alınamaya başladı. Sonra birkaç işçi haberiyle yetindi. En sonunda bütün bütün sesi kesildi. Oysa, daha sonra yayınlanmıya başlıyan «Ekonomik», «Parlamento» sayfaları ve «Edebiyat» ilâve lerinde değişen bir şey yok.

İnsan, ister istemez, «İş ve İşçi Hareketleri» adını alan bu sayfa ne zaman başladığını? diye düşünmeden edemiyor. Ve sâhine **«16 HAZİRAN»** tarihi çivi gibi çakılıyor. Gerçekten de bu sayfa, büyük işçi hareketimizin yer aldığı tarihten bir kaç hafta önce yayınlanmıya başlamıştı.

«12 Mart Muhtırası» ndan birkaç hafta sonra da sesi kısıldığına göre, yoksun acaba görevi o hadar mıydı? Kim bilir? Belki de, daha 16 Haziran'lar patlamadan kulakları birşeyler fısıldamıştı da?. Şimdi ise, artık o defter kapanmış mı sayılıyor, ne?

İşçi Vatandaş

KEL GÖRÜNDÜ

(Devamı 1. sayfada)

kaçırmak gibi eylemlere tam mı veriyor da, bunların önünü almak için ilâki değişiklik yapmak gerek? Hayır. Hedef o değil

27 Mayıs kendi çapında bir devrimle bu milleta rahta bir nefes aldır mıştı. Bir takım demokratik hakları elde edilmişti. Aydın gençliğin başlattığı bası mücadele biçimleri işçi - köylü halk yığınlarınca da benimsenerek, geniş çapta direnmelere kapı açmıştı. Özellikle **16 Haziran** günü işçi sınıfının gerçek gücünü hissettirir gibi olmuştu.

Bizim gibi geri bir ülkenin Parababaları sayısı o kadar az ve öylesine halk düşmanı bir sümsüklerdirler ki, bu kadarcık bir demokrasiye bile gelemiyorlar. Uluslararası ortaklarıyla birlikte yürüttükleri korkunç soygun düzeni ülkeyi ister istemez bir bunalıma sürükleyince «el çabukluğu mârifet» bunalımın sorumluluğunu üzerlerinden atabilecekleri nî umuyorlar. 27 Mayıs bu millete ne kazandırdıysa onları ortadan kaldırmak istiyorlar.

Parababaları 27 Mayıs'ta ellerinden kaçırdıkları, siyasî iktidarı tekrar yüde yüz elde etmek için 3-5 yıllık bir geçiş dönemi söz konusu olmuştu Bu dönemde halk, Paşalaran güdümünde: **«Plân»**, **«Program»**, **«Kalkınma»**, **«Reform»** gibi sözcüklerle uyutulmuş ve 1965 te amaca ulaşılmıştı.

Şimdi gene Paşalar sahnedeyiz ve bu uyutma döneminin **«kadro»** ları gene ortaya sürülmüştü: Gene yabancı Emperyalist ülkelerden **«uzman»** lar geturülerek planlar, programlar, kanunlar, Anayasa değişiklikleri yaptırıla cağı haber verilmektedir

Anlaşılan, yeni dönemde bu Paşalar, Kadrolar ve Uzmanların görevi: Parababalarının **«hukuki»** iktidarı da yüzde yüz ele geçirmeleri ve böylece **«Gıcuk devleti»** ni resmen tarihe gömmeleri için duman perdesi yaratmak olacak.

Bütün hesaplar eköyün köpeksiz olduğuna da yandırılmaktadır. Tarih, böyle hesapların akıbetinin ne olduğunu gösteren sayısız örneklerle doludur. Yeter ki, Halk Cephesi içine gömülüdüğü batak tan kurtulup Devrimleşmi gerçekleştirebilsin.

FOT

(Devamı 2. Sayfada)

kendini de yemeğe davet etti. Ama asker o saatte birliğinde olmamanın gerek lliğini anlatarak teşekkür edip ayrıldı Hep beraber yürüdük. Eski mimariye sahip olan bir binadan içeri girdik.

Yemek odasında oturduğumuz koltukların deyanaklarının başımın yarım metre aşıyordu. Masa, bûfe, dolap hep eski işlemeli mobilya takımı. Duvarlarda ünlü ressamların tabloları. Ve gösalıcı bir sanat. Heykeller, vazolar Ve Bulunuyordu.

Okul Müdürü sofra başlarınırken: gördüklerimiz hakkında bilgi vermek için sözü:

«Bu gördüğünüz bina kurtuluştan önce bir konttun sarayı idi. Kurtuluştan sonra toplum hizmetine tahsis edildi Şimdi burası kimsesiz çocukların cevdiaşlığı müessesesinin genel merkezidir. Şu gördüğünüz oda eski halîyle muhafaza edilmiştir»

Çok zengin bir sofra hazırlandı. Çeşitli yemeklerin yanı sıra tatlılar, meyvalar, meyva suları içki olarak ta kiraz ve kayısı rakısı, bira ve çeşitli şaraplarla birlikte Macaristan'ın dünyaca meşhur Badaçony şarabı bulunuyordu. Bu içkiler sekiz gün görülüyle öyle akram sofralarımızda hep bulunduruldu. İlgililerin verdiği bilgiye göre: Macaristan'da bugün sokakta kalmış tek çocuk yoktur. Ailenin şiddetli geçimsizliği vüzünden, hurumsuz olmuş varlının endüse edilen çocuklar bile aileden çekilip alınır. Bu okullarda yetiştirilerek topluma kazandırılır. Bu denli çocukların anne ve babaları çocuklarına karşı işlemiş oldukları suçtan ötürü, hanlı ve ağır para cezaları gibi cezalara çarp turılır.

Sosyalizm tarihimizden

(Devamı 2. sayfada)

(pure) teoriciler sıramıza geçirmekte hiç bir beis görmeyiz. Ve anımız ki, bunda «teoris yahut «teoricilere» pek çok, «pek fazla» dır.

Bu kam ile bilinçaltımız bize bilimsel örgütçü çalışmanın çok kusurlu olduğunu anlatmak ister. Ne var ki, bugün gerçek sosyalist Partisi gibi devrimci proleteryanın bilimçil öncüsü olan bir örgüt, salyangozlar gibi, sümüklüböcekler gibi içgüdüsüyle kımıldıyarsa, yahut uykudagezerler gibi bilinçaltıyla hareket edemez. Çetin savaşımızın yeralı karanlığında kalan eksik gedikleri bilince çıkarmak gerekir.

Hiç karşılaştırılmaya gelmez. Bizle fazla olan çeşi teori değildir. Hattâ gereği gibi aptasyon bile fazla değildir. Ama eksik olan bir yan vardır: Gerçek teşkilâtçı çalışma çabası eksiktir.

Yalnız, örgütçü savaş ta bütün sosyalizm savaşları gibi ne tek başına bilimsel ve ne de tek başına teorik bir doğtış değildir .Aynı zamanda hem pratik hem teorik bir çaba ve savaştır.

Lenînci Marksizm dünyayı yalnız gözlem yapmanın teorisi değil, pratikçe değiştirmenin de teorisi ve örgütçüsüdür.

Bize teşkilâtçılar çok gerekli demek başka şeydir. bize artık pratikçiler gerekiyor demek başka şeydir. Hele bize artık teori gerekli, nazariye lâzım değil, çünkü Leninizm herşeyi söylemiş, ona yeni bir şey mi katacaksın? sofizmine sapmak. Leninist Marksizmin ruhunu inkâr eden onulmaz bir aykırılık olur.

(Devamı var)

Türkiye Köyü ve Sosyalizm

(Devamı 2. sayfada)

Muaviye ittifakından beri yetmiş ve nefes geçiren **İmam-Hatip** okulları nihayet: **30 temmuz,**

1 yıllık Cumhuriyet bahçesi içinde en bahtsızındık olay: **İmam-Hatip** okullarının (Necmettin Mella ve İsgiliz cemaatı teşkilâtının gerekince emrik takma olmamalarından ötürü Fru emrinden) Kurtuluş hareketimizin arkadan hançerlemiş ağır ideolojisinin kayaağı olarak tepesi açığı dilmesi. 20 dan 2 ye inmesidir. Buna karşılık, **Resmî** okulları % 2 gibi gülünç bir artışla **beşbeş** binden yerinde sayarlar. Ticaret okulları ise % 300 artışla bütün okul kategorilerini kırarlar. Beşbeşli Beyoğlu sermaye, Göz aydınlığı toprak sağlığı, — ezcümle cumhuriyetin muhtelif yakalarıdır. — mevzumuzmuş ama Osmanlı dekadansına da mülemmiî olarak milli mücadele üstünde ezeli hegemonyasını, hergeye egemen bulmadığı bilmiştir Bu ara gördüğümüzü ihanet kültür olayı: «Memleketin efendisi büyükayı ağa mütemmimanın efendisidir» gibi **ebedemlik** kurtarmak üzere tam 5 Tarım okulu açılmış görülür.

Cumhuriyetin 11.ci yılı bir tek **İmam-Hatip** okulu dahi bulunmuştur. Ecnebi cemaatçılığının Türkiye'de tanrı buyruğu gibi: tatbiatçılığın organları olmaya yarayan Osmanlı yadigârı toprak ağalarının Ortaçağ fikriyatlarını olmalı Din müslümanı altından geliştirecek organlarına göre yumuşatmamıştır. Ama, nüfus ekonomisini bütün çocuklarının aydınlanmasına ağır bir **nüfus** geliştirecek olan **Tarım** okulları sonuçlı 5 ten 5'e 10 milyon büyü ve 40 bin köy için devede kulak bile sayılmıyarak bir sarı ilerî sonrak 17 yılda % 60 bir gelişim gösterirken, şehirlerde sermaye gelişmesini olanak tutturacak **Ticaret** ve **Sanat** meslek okulları durum hala derbeyiz. Yalnız dikkati çeken bir şey vardır: Osmanlı kapitalizminin şehir hevesgâhlığına istediği orta Ticaret okulları bu zaman zarfında 10 yılı içinde % 600 dolaylarında artarken, sanayie bakılınca işçi yetiştirecek **sanat** okulları sonsuz % 100 çoğalmıştır.

(Devamı Var)

Finans - Kapital ve Türkiye

(Devamı 2. sayfada)

mek ki bir rol oynuyor.

Ama o, klâsik Marksizmin koyduğu ön güçle ye dek güç kavramlarının içine girmiyor. O ayrı bir şey: Türkiye'ye mahsus işte bu, bizde, bizim orijinalitemiz. Nasıl, Genç **Türkler** diye birgençliğimiz varsa, tıpkı onun gibi bir de **Ordumuz** var. Bunlar Türkiye'nin her devrimci basamağında, yönüne kadar ki vazgeçilmez kaçınılmaz, inkâr edilemez gerçeklik olarak öncü vurucu güçlük rolünü oynamışlar. E, biz bunu kabul edeceğiz: vurucu güç olarak. Vurucu güç olarak kabul edeceğiz ama, sosyal ön güç olarak değil.

Zaten onu kaçırdıkımı gördün, onu bir başka anlamda karıştırdıkımı, o zaman işte 27 Mayıs'ın başına gelen gelebilir. Vurucu gücün bir **sınıf** bulmak zarureti kendiliğinden kaçınılmaz gerçekliktir 27 Mayıs devirdi, ama iktidarda vurucu güç olarak kalamıyacağını, daha ikidara gelir gelmez anlıdı. Zaten iflâs etmiş durumda bir hazine teslim e

Niyazi Tekin

(Devamı 1. sayfada)

ri devrimciler üzerinde da ha yoğun baskılara hazırlanmaktadırlar. Yıllardır sürüp giden oyun aynı yo günlüğüyla devam etmiştir.

Niyazi Tekin'in kanı yerde kalmıyacaktır. Kaleşçe öldürülen devrimcilerin intikamını mutlaka, ama mutlaka alınacaktır. Bütün bu kargı devrimci alçaklıkların hesabı bir gün mutlaka sorulacaktır.

Niyazi Tekin, muhtarlı dönemin ilk şehidi olmuştur. Emperyalizmin ve egemen sınıfların köpekleri kimbilir daha nice nice cinayetler peşindedir.

KORKMAYACAĞIZ, YILMAYACAĞIZ

Devrimciler korku bilmezler. Devrimciler hayatlarını devrime adamış halkın kurtuluşu uğruna baş koymuş yiğit fedakâr kişilerdir Karşı devrimin saldırıları ne kadar artarsa artsın her defasında daha bir inatla, daha bir azimle kavgamın sürdüre ceğiz.

YAŞASIN HALK KURTULUŞ SAVAŞIMIZ

dikli, falan. Kurtuluştular çocukları Bir sınıf istediler: E, işçi sınıfını görmemiş o zamana kadar, «yok» böyle bir sınıf onlar için. Ama, işte öncarlar falan, mutebertine, ayan falan, bualar var. Hadi oraya kaymış, ve Finans-Kapitale yönelmiş Bir de bakmış ki Finans-Kapitale.. Eyvah, gitti gider. Sonradan, onlar da farkına vardılar. Ama gittî. Çünkü mutlak bir modern sınıfa dayanacak.

Şimdi bizim görevimiz, sosyalist ve gerçekten demokratik devrimci olan insanlarımızın görevi: bu vurucu gücün rolünü göz önünde tutarak, onun modern sınıfını hiç bir iş yapamıyacağını anlatmak. Ve modern sınıfın da ilkrisini Finans-Kapitali işte gördüler tekrar tekrar : o mutlaka Türkiye'yi sıtmaya kadar giden, hâin, tamamen vatanı, milleti inkâr etmiş bir sınıf.

Türkiye'de vatanı da milleti de savunacak, kurtaracak. Ve bu kurtarma savaşında hiç bir geri art fikri bulunmıyan örgütlü, önsü olacak, daha doğrusu ön güç olacak güç işçi sınıfıdır. Bunu onlara anlatmak mecburiyetindeyiz. Net olarak anlatacağız ki, bundan sonraki olaylarda yeniden bir yanlışlığa düşülür, yeniden gene yıllarca, ayvah! diye saçımsa başımsa yolmıyalım.

Bu anlamda, ön güçle **yedek** güç ve bir de onların yanında (yâni atlayıp vuran: Genç Osman gibi) **vurucu** gücümüz var Bunu unutmıyacağız. Bunu yok sayıdıkın : bir gün herşeyi onlardan bekleyip, ertesi gün de, yok canım, o da işte yoktur, dedik mi.. O da reâlistlik değil. Çünkü olay var. Olmuş Ve hâlen de var. Bis onu nasıl yok sayarız?

Benim anladığım, Türkiye **devrimcisinde temel**, önceli güç ve ön güçü yeni terminolojilerle o günü, tam başlarının sahne karşılarına koymaktır. Bunlar bir sürüne diyeyim artık, tasan kınıyor basın, kötü söz de söliyecek, —kendisi bağnazlığı, kendine sosyalist diyen insanlarını uydurdukları şeyler. Yâni bir yenilikte ben yapayım, yahut falan yerde işte, Çin'de Mao söylemiş, Küba'da bilmem Kastro söylemiş, onu alayım da herkesin bilmediği bir ilâf atayım ortaya..

Bunlara ne lüzum var kardeşim". Olay ortada : sınıflar var, modern sınıflar. Bu sınıfların ön güç olanı var, bir de yedek olanları var. Bir de, bu sınıfların dışında, sünnet olmakla beraber, bizim tarihimizden gelecek olarak gelen: Geçiçiliğimizin ve Ordumuzun vurucu güç olarak daima devrimci öncülüğü yaptığı var.

Öncü güce gelince.. Bizim bildiğimiz Öncü güç **işçi Sınıfının Partisidir.** Ondan başka öncü güç diye bir şey tanımıyoruz. Yok Öyle, Markssizmde başka bir deyim yok. Ama işte, zihinleri çorba etmek için: bu temel güç müdür, işte bilmem ön güç müdür, yok ön kuvvet midir, öa örgüt. Aa parti midir? Böyle bir takım kafaforidler ve arkadaşların zihinlerini karıştırmalar dışında, zihinlerini karıştırmalar devrimi, Hiç tavsiye etmem. İş gayet basittir. Bu basit prob lemin karışıklığa getirilmesi, sadece bizi belki de Finans-Kapitalin oyununa gelmek suretiyle birbirimize düştürüyor. Çok yazık oluyor.

Devrimci Demokrasi konusundaki son bölüm 23. sayımızda vermiş olduğumuz için. **Finans-Kapitali ve Türkiye'de işleyişi** konferansını burada son bulmuş oluyor.

Bengal halkı elbet

(Devamı 1. sayfada)

din ayrılıkları olmuştu. Bunun dışında iki Bengal arasında sayısız ortak bağlar vardır.

Doğu Bengal'de başarı kazanırsa bir bağımsızlık savaşı ister istemez Batı Bengal'de de böyle bir eğilimi güçlendireceğinden, Hindistan hükümeti Doğu Bengal hareketini yürekten destekliyemezdi. Ve desteklemedi. Sadece vaziyet i idare etti.

Şimdi Bengal savaşı yeni bir aşamaya varmıştır. Bu savaşın gerçek ve başarılı bir kurtuluş savaşı olabilmesi için, işçi sınıfı Partisi öncülüğünde bütün halk kitlelerinin örgütlenmesi ve tek cephede birleşmesi gerekmektedir. Böyle bir güdümden yoksun bir savaşın ne gibi sonuçlar vereceğini bizim «Halk Savaşçılarımız» da ibretle değerlendirmeler gerektir.

Sosyalist

DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ

1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ BAYRAMIDIR

1 Mayıs bütün işçilerin bayramıdır. Başta Sosyalist ülkeler olmak üzere dünyanın pek çok yerinde 1 Mayıs günü İşçi Bayramı olarak kutlanır. Dün *yadaki hemen hemen bütün Sosyalist Partiler, devrimci sendikalar, çeşitli işçi kuruluşları, sosyalist olmayan işçi partileri ve hatta sarı sendikalar 1 Mayısı İşçi Bayramı olarak kutlarlar.*

1 Mayıs, ilk defa 1889'de Paris'de toplanan İkinci Enternasyonal'in birinci Kongresinde uluslararası işçi bayramı olarak kabul edilmiştir. Bildiğimiz gibi Birinci Enternasyonal, pek çok sosyalist ve diğer işçi kuruluşlarının katıldığı uluslararası merkezi bir örgüttü. Bu örgüt değişen şartlar ve işçi sınıfı hainleri tarafından daha sonra parçalandı.

Bunun üzerine pek çok sosyalist Partî ve sosyalist olmayan işçi partileri ve kuruluşları 1889'da Paris'de yeni bir kongre toplayarak II Enternasyonal adı verilen örgütü kuruyonal, kendi birinci kongresinde 1 Mayıs gününü dünya işçi bayramı olarak ilân etti ve her yıl 1 Mayıs'da işçilerin genelar. İşte, İkinci Enternasyonalcilikler ve çeşitli devrimci eylemler düzenlemesini ön gördü. Eğer zamanın iktidarları 1 Mayıs gününü İşçi Bayramı olarak tanımayacaklarsa, işçiler bu hakkı elde etmek için sonuna kadar direnmeliydiler.

Nitekim dünyanın pek çok ülkesinde işçi sınıfı, aktif mücadeleyle bu isteğini kabul ettirdi...

Daha sonra İkinci Enternasyonal işçi sınıfı hainlerinin çabalarıyla yolundan saptırılarak bir ihanet çetesine haline getirildiyse de, 1 Mayıs dünyanın pek çok ülkesindeki işçilerin bayramı olarak kaldı...

Zamanla sosyalizmin çeşitli ülkelerde kurulup güçlenmesiyle, dünya işçilerinin pek büyük çoğunluğu 1 Mayısı bayram olarak kutlamağa başladılar.

Türkiye'de de eskiden 1 Mayıs'da büyük işçi gösterileri yapılırmış. 1923'de İzmir'de toplanan bir

(Devamı 8. sayfada)

YAŞASIN HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ

İbrahim Etem T.A.Ş. de para-babalarının döndürdüğü dolaplar

İbrahim Etem İlâç Fabrikası Topkapı, Davutpaşa Caddesindedir. Kapısında kuruluş tarihi olarak 1903 yılı görülür. Ön cephesi küçük bir laboratuar iken (Yani Vahşi kapitalist ülkeler) para babalarının karşısında tutunamayacağını anlamış. Ve gittikçe T.A.Ş. li, Holdingli para babaları sömürüsüne katılmıştır.

Fabrikanın özellikleri, *tüm para babalarını* daha iyi tanıyabilmesi için ilâç sanayiinin tümü ne bir göz atalım.

Türkiye'de 130 kadar ilâç fabrikası ve laboratuarı vardır. 115 kadarı İstanbul'da geri kalanı Ankara, İzmir, Samsun, Adana, Diyarbakır ve Zonguldağa dağılmıştır. *1967 istatistiklerine* göre yıllık kârı 10 Milyon TL. nın üstünde olan firmalar şunlardır: Abbott - Atabay - Birleşik Alman - Deva - Doğu Dâr - Eczacıbaşı - Fako - İbrahim Etem - İlsan - Mustafa Nevzat - Pfizer - Roche - Santa Farma - Sandoz - E. R. Squibb - Horchst - A. Wander Co

(Devamı 8. sayfada)

IŞE BAK

Pahalı hayat mı ? Tabancalı hayat mı?

Şu son günlerde her ağzını açanın yaptığı gibi Parababalarının organı çok satışlı bir gazete de geçenlerde böyle buyurdu:

«Vatandaşın bugünkü ödevi ne şu, ne bu, hattâ ne de hayat pahalılığı. Sadece ve sadece kapısına tabancalı kişiler tarafından zorlanmaması, kendisinin, çoluk çocuğunun kaçırılmaması. Kısacası güven içinde, huzur içinde yaşayabilmesidir.»

Bu satırların yer aldığı köşenin bitişiğindeki sütunda da «DUMAN'LARIN EVİNDE ŞAMPANYALAR PATLADI» deniliyordu Duman'lar: Oğulları kaçırılan ve 250 bin lira karşılığı serbest bırakılan Rahmi Duman ailesidir.

Gazete: Vatandaşın en önemli meselesi «hayat pahalılığı» değildir, diyor. Bir çırpıda 250 bin, 400 bin liraları fidye olarak verip te, arkasından «otak» yahut «şampanya patlatanlar» için elbette doğrudur bu.

Ancak onların bir gece viski yahut şampanya parasıyla ailesini bir hafta geçindirmek zorunda olanlar için öyle mi?

Hem ne diyor gazete? Vatandaş «kapısının tabancalı kişiler tarafından zorlanmaması, kendisinin, çoluk çocuğunun kaçırılmaması» ni istiyormuş.

Bütün büyük şehirlerimizi «Fatih'in oruları» gibi çepeçevre sarmış ve milyonlarca insanın yaşadığı gecekondu mahallelerinde, yahut nüfusumuzun 4 te 3 ünün yaşadığı köylerimizde hangi vatandaşın kapısına silâhlı kişiler dayanmış ta kendisini yahut çoluk çocuğunu kaçırmış? Yoksa orularda *yaşayanları vatandaş saymıyor muyuz?*

«Meriî», kapılı, *yerasıl arnavutken sirkatin* söylere diye bir lâf vardır. Parababalarının organı da öyle

Bir yanda 35 milyon kişimizden 34 milyon 998 bin kişinin her gün hayat pahalılığı altında ezilip durduğuyoruz. Öte yanda birkaç bin parababasından üç beşinin kapısına silâhlı kişiler dayanmaya başlamış.

«Bırakın 34 milyon 998 bin kişinin işini. Esas önemli mesele o değil. Üç beş parababasını korumaktır en önemli mesele» diye bar bar bağırıyor gazete.

Bu çığlıkların asıl amacı da böylece gözlerden kaçırılmak isteniyor. Asıl amaç: Hak arıyacak işçilerin, köylülerin, gençlerin direnmelerini kırmak için getirilecek baskı kanunlarıdır. Nitekim başlandı bile. Toplum Polisleri bundan böyle sadece coplarla, tabancalarla değil, her türlü silâhlarla donatılarak işçiler, gençler üzerine sevkedilecek. Kanu

(Devamı 8. Sayfada)

" Türk işçileri dünyadaki bütün işçi kardeşlerinin yanındadır "

Para - Babalarının yarattığı İŞSİZLİK - PAHALILIK cehenneminden yaban ellere göçen işçi kardeşlerimiz. Fransız Para - Babalarının ağına düştüklerini artık anlamışlardır.

Yapı - İş kolunda çalışan Fransız işçilerinin, çalışma saatlerinin azaltılması ve emekliliğin 63 yaşından, 60'a indirilmesi için tertiplediklerî yürüyüşe, Türkiyeli işçiler: «Hak verilmez alınır» «Türk işçileri dün yadaki bütün hak kardeşlerin'in yanındadır» Yazılı pankartlarla katıldılar.

İŞÇİ SINIFIMIZ KIŞKIRTICILARA KARŞI UYANIK OLMALIDIR

Türkiyede son günlerde artan ekonomik kriz karşısında işçi arkadaşların birlik olarak yürütükleri grevleri kırmak için Para - Babaları elbirliğine gelen yapıyorlar. Bu kerede işçilerin birliğini bozmak için Türk — Kürt diye işçileri ayırma

«BÜTÜN DÜNYA İŞÇİLERİ BİRLEŞİNİZ»

ya çalışıyorlar.

Fransadaki Türkiyeli işçilerin hareketi, işçi kardeşlerine örnek olmalıdır. Dünyanın neresinde olursa olsun işçi sınıfı bir bütündür. Amaçları birdir. Bu birliği yerli-yabancı Para-Babaları bozamıyacaklardır.

Sahibi ve Başyazarı: Dr. Hikmet Kıvılcımlı
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Hikmet Kaya

İdare Yeri: Lâleli Cad. Çelikpalas Apt. 1/3 - 1/71
Ankara Bürosu: Sümer Sokak. Vemür Apt. Daire 13. Demirtepe — Ankara

Abone şartları : Yıllık : 50 TL.
6 Aylık : 25 TL.
3 Aylık : 12,5 TL.

Hesab No: 31 Lâleli İş Bankası Şubesi

Basıcı : Vatan Matbaası

Sosyalist
DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ GAZETESİ

Devrimci Derlenişi arkadan hançerliyenler

Uluslararası ve yerli finans-kapital, yurdumuzda, elli senedir, hayatî görev olarak, şunu yürütmüştür: 1) Sosyalistleri, kitlelerden ve birbirlerinden tecrit etmek suretiyle, en sağarı derleniği bile, yerinde boğmuştur. 2) İkinci olarak, en başta işçi sınıfı gelmek üzere, her türlü kitle direnişlerini kanla boğmuştur. Ayrı ayrı saymaya hacet yok. Elli senelik sınıflar mücadelesi tarihçemiz ve sol geçmişimiz; dışarıdan, kan ve sulüm; içinden, ihanet ve hatakla, düşman çemberiyle sarılmıştır. İhanet yuvalarına içimizde bu cak açılmış; düşman çemberine -göre- kör bakışımız, nedendir, demiyelim: madde ve ruh olarak antikabiliyimizdeniz.

Artık bilmiyor; uluslararası finans-kapitalin tefeci-besirgan bacağalıklı, antika derebeylik yadigârı devletçiliğimiz peşevenkliği manifestinde çiftleşti rilmesinden yerli finans-kapital dölleni*miştir. Yurdumuzda en azından elli se*nelik finans-kapitalin doğurduğu ihtimamla büyütülüşü, olgunlaşması ve gelişmesi hikâyesi; aynı zamanda, içi sınıfımızın ve sosyalist düşünce ve davranışımızın aşamalı konaklamalarının hikâyesidir. Bizim için, bu olaylar zincirinin altında yatan can alıcı gerçek şudur: İşçi sınıfımızın sesine uyarak doğan, her sosyalist derleniş, anında hançerlenmiştir. Bunun akabinde, her türlü kitle direnişleri mis kanla susturulmuştur. Kısacası sol tarihimiz; derlenişler, dağılışlar ve yeniden derlenişler tarihidir.

Bugün sol arenada en çok sesi duyulan, toadan dumandan birbirini seçemeyen, derya içinde deryayı bulmıyan, Jön Türk geleneği âdeta üç nesli varia. Hızla eskiyen bu üç nesilin birincileri, 1960 la gösünü açanlar... Bunlara göre, tarih 1960 da başlamıştır. İkincisi, *1965 le 1970 arasını yaşayanlar*; bunlara göre, tarih 1965 de başlamıştır. En sonra geleni de, 1970 i ve sonrasını yaşayanlar: onlardan daha bir şey yok. Birinci gelen Jön Türkler'e parti derebeyliği öğretildi. İkinci gelen Jön Türklere partimizlik çeteciliği öğretildi. Üçüncü gelenlerin vebali hepimizin üzerinde...

Soldaki bölünmeler elbette ideolojik*tir. Ve bu ideolojik bölünmeler*in temelinde sınıf ve sınıfa eğilimleri vardır. Ancak, sosyalizm düşüncesi ve davranışımız henüz kitleleşemediği, kitleleştirilemediği için, her türlü terör ve taktik meseleleri*mizi üzerindeki tartışmalar, küçük burjuva ihtirasları arasında yapılmak zorunda kalınıyor. Ve birbirlerine nedeni ait görünürlerse görünsünler, bir ayhın gruplukların pek çoğunun, düşüncede ve davranışta vardıkları ve *varacakları son durak, en azından el*i senelik amansız ihanet tuzakları oluyor. Bu çeşit sosyalizmlerimizin tarihimizde ve bugün, devlet protokolümüzün dahilinde görüyoruz. Diğer bölükçülüğü ise, kesinee, ne ihaneti seçiyor, ne de işçi sınıfı düşünce ve davranışının yolunda gidebiliyor. Bu çeşitten, küçük burjuva antika batakçılığımızın tarihde ve günümüzde sevalı temsilcilerini görüyoruz.

İşte; bu yüzden her sosyal-sınıfa meiem alt bölükçülüklerimiz arasından gelen, sosyalizm düşünce ve davranışında patlak veren teori cuntacılığı, ordu cuntacılığımız gibi, kaderi, bazı kalan tarafından bağlanmış, kör ve ruşlar olmak zorunda kalıyor.

Bugün solcu çevrenizi pençelerinde tutan ve bu yüzden hesaba almak zorunda kaldığımız sosyalist mahfiller, yukarda belirttiğimiz gibi, küçük burjuva yapımının zehirli ufünet çıbanlarıdır. Elbette biliyorsa, bu çıbanlar kesilip atılmakla tükenmezler. Ve gene, gunu da biliyoruz ki, sosyalistlerimizin şu derleniş dönemînde, uç veren bu çıbanların başlarını deşmeliyiz.

Birinci çıban başı, TİP'in Boran'dır. Bünyemizden tecrit olmuş, bu kurukafayı değmeye bir hacet yok. Devlet protokolünde yer almış bulunan TİP'in Boran'ı ile kullarından, sosyalist derleniş ve halk uyanışı konusunda, bir düşünce ve davranış bekleyecek değiliz. Ancak, görüyoruz. İki günde bir, gazeteler yazıyor; TİP militanları ve Anadolu'lu yiğit devrimciler, tefeci-besirgan tuzaklarına yem oluyorlar. Derleniş çağrımız onlaradır. Yoksa hainlere değil!

Düçük Aybar', Boran'ın ikinci varisi; kuyudaki adam. Kişisel kavgasını konak sosyalizmden meclis sosyalizmine getiren bu adamdan niye bahsettik? Sosyalizmimize, icazet ve iki yüzlülüğü, ihbar ve ihracatı, tahrifat ve korkaklığı yeniden bağlayan bu sevalı ithiyardan niye bahsettik? Çünkü, hainler de insandır; onların da umutları tükenmez.

İkinci çıban başı Belli'dir. Bugünür, tozkopartan Jön Türk biraderleri, sadece TİP'in eseri değildir. Hatta daha çok Bay Belli'nin dizinin dibinden geçmişlerdir. Bay Belli'de kendi çapında kuyudaki adamdır. Bugün; kişiçi legalite uğruna savaş teorisinden, kişisel parti maceracılığına kadar gelmiş bulunuyor. Önce, TİP'i kırlardan şehirlere kuşatmak istiyordu. Ne yazık ki, askerleri isyan etti. Zorlamalara dair uyarılar neydi? Skolastisizmin zorlaması; yâni, kapkulu sosyalizmi. Avantürizmin zorlaması; yâni, pili tükenmiş bir Jön Türklük hevesi, cart-curtun sarılaması: yâni dere beyilik öğretisi: dedikodu, fiskos, entrika: tarihi tefeci-besirgan illeti.. hep onu hisaya çekmek için yazılmıştı.

Üçüncü çıban başı, Mao mukallitleridir.

Önce Mao kimdir?

Mao, yüzmilyonların yaşadığı ve koca bir kıta olan ülkesinde, Emperyalist Evren Savaşlarının ve ihtilâllerin kan ve ateşi içinde, toplumunu ve iktidarını daha çok toplumundan okunuş ve yazmıştır. Ve ince diyalektik güden sosyal sınıflar savaşını doğru yönetip hedefine vardırdığı için, devrime adını verdirmiştir.

Gelelim, bizim Mao mukallitlerine. El bacağıyla gerdeğe koşan yalancı pehlivanlara.. Bizimkiler, söylemede değil, söylenene bakıyorlar ve yanılgılara düşüyorlar, yanılgıları düşürüyorlar. Birbirlerinin can düşmanı olmalarına aldanmayın. Kitap âşıkları olarak baldıklarımız, utanmasca Mao'cudurlar: silâh âşıkları olarak bildiklerimiz, utangaçça Mao'cudurlar.

Bir de, aklımıza ucuna gelmeksizin, boşuna gala davetiyesi bekliyen kılkuyruk sosyalistlere de dürtelim.

Çukurova Derleniş Komitesi

DEVRİMCİ

Biz
Üretim
Ve üretim araçlarına
Tüm mevkilerinde
Yer altı yer üstü gelirlerine
Kadın erkek ihtiyar çocuk
Kör topal sakat demedim
Üretim güçleri olarak
Hep birden
Tasasına kavgasına
Ortak olmak istedi.
Siz
Kuralların ötesinde
Saygıların değerlerin
Yanında değerdiniz
Doğanın ilk ihsanında yer alan
Kalıtların kızları
Basit bir üretim aracı sayarak
Aşkın sevginin namusuna
Parayı zorbalığı sokarak
İhtiraslar, rezaletler yaratmadınız
Kerhanelere acılmış
Üreticilerin üreticiliğine
Sahip çıkarak
Ötümüzün gününü
Bir düşman gibi öldürdüğünüz karşısında
Geçtiğiniz yerin ahlâkın sahaletin
Biz
Bu temelsiz
Yozlaşmayı bir temele oturtmak
Geçmişle geleceğin ikisinde yer alan
Sınıfsız bir insan olmak
Gelişme'den yol alan
Devrimciler olarak
Yemeyi emekten
Esenliği top birden
Getirmek
İsteyen devrimcileriz

Osman TAMAN